

27/09/17

มอร์นิ่ง มูร์ลี

โอม ซานติ

ปัทมดา

มยุปิ่น

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เข้าถึงคำสอนของพ่อและให้เป็นดอกไม้ที่มีคุณธรรม ลูกได้รับแสงสว่างของความรู้แล้ว ดังนั้นให้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

คำถาม: ผู้คนสับสนเมื่อพวกเขาได้ฟังเรื่องราวที่น่าสนุกสนานและลึกลับใจของลูกๆ?

คำตอบ: 1) ลูกพูดว่า: เวลาที่เราเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน เป็นผู้วางกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เราคือผู้ที่เป่าหอยสังข์ของความรู้ เราคือตรีเนตรี และตรีกาลดาร์ชิ เครื่องประดับทั้งหมดที่ให้ไว้แก่เหล่าเทพแท้จริงแล้วเป็นของพวกเรา เมื่อผู้คนได้ยินสิ่งต่างๆ เหล่านี้ พวกเขาก็สับสน 2) ลูกพูดว่า: ความรู้ที่พ่อกำลังให้แก่พวกเราผ่านปากของผู้ที่ถือการเป่าหอยสังข์ เป็นไปด้วยสิ่งนี้ที่ทำให้เราเป็นเทพจากมนุษย์ สิ่งนี้เองที่เรียกว่ามูร์ลี ไม่ใช่ชลุ่ยไม้ไผ่ ประเด็นเหล่านี้ลึกลับและน่าสนุกสนานอย่างยิ่งที่ผู้คนพบว่ายากที่จะเข้าใจ

เพลง: นี่คือฤดูใบไม้ผลิที่จะลืมนโลก...

โอม ซานติ ลูกๆของพระเจ้าที่แสนหวานรู้ว่านี่คือฤดูใบไม้ผลิที่สูงส่งที่สุด ดอกไม้ทั้งหมดดลบันดาลในฤดูใบไม้ผลิ นี่คือฤดูใบไม้ผลิที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับการประพรหมด้วยฝนของความรู้ ดังนั้นจากหนามแห่งการกลายเปลี่ยนเป็นดอกไม้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้อย่างแน่นอนตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ บ้างก็อยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งที่พวกเขาจะกลายเป็นดอกไม้จากหนามด้วยฝนของความรู้ เมื่อต้นไม้เหี่ยวแห้งก็จะไม่เหลือใบไม้แม้หนึ่งใบ สิ่งนี้เกิดขึ้นทุกปี และแล้วในฤดูฝนก็จะมีใบไม้และดอกไม้ที่สวยงาม ดังนั้นฤดูใบไม้ผลิของฝนแห่งความรู้จึงขึ้นหนึ่งเวลานี้ก็คือโลกของหนาม ต้นไม้พูดว่า: ฉันได้กลายเป็นต้นไม้หนาม และแล้วด้วยฝนของความรู้ฉันได้กลายเป็นต้นไม้ที่มีดอกไม้ ลูกแต่ละคนคือต้นไม้ที่มีชีวิต เวลาลูกได้รับการรู้แจ้งของความรู้ที่ด้วยสิ่งนั้นลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกได้กลายเป็นอะไรจากสิ่งที่คุณเคยเป็น! ลูกรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับมาริสุทธ์จากไม่บริสุทธ์ วิษณุคือรูปที่เป็นคู่ การให้นิมิตนั้นเป็นของรูปที่เป็นคู่ พวกเขาได้แสดงวิษณุที่มี 4 มือ อย่างไรก็ตามวิษณุไม่ได้มีความรู้ใดๆ สองรูปนั้นมาอยู่ด้วยกันและแสดงการร้ายรา ฟอธิบาย: เมื่อเป็นดิพวาลี มหาลักษมีก็มา ลูกปลุกเรียกพวกเขาทั้งสอง ลักษณะอยู่เบื้องหน้าและนารายณ์ก็อยู่เบื้องหลังเธอ ลักษณะมี 2 มือและมหาลักษมีมี 4 มือ เวลานั้นเป็นลูกที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่ได้รู้อะไรเหล่านี้ ลูกเคยเป็นเหมือนกับหนามอย่างแท้จริง และเวลานี้กำลังจะกลายเป็นดอกไม้ ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์กรันทว่าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่พระเจ้าจะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง มนุษย์ในเวลานี้มีคุณสมบัติที่เป็นเช่นปีศาจ ในขณะที่ลูกมีคุณธรรมของพระเจ้า พระเจ้านั่งที่นั่นและทำให้ลูกมีคุณธรรม ด้วยคำสอนของบามบา เรากลับมาเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรม มีคำยกย่องของบารัต นั่นคือมีการร้องสรรเสริญอย่างมากของผู้คนที่อยู่ในบารัต แต่พวกเขาไม่รู้ว่านี่เป็นใครที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนี้ พวกเขาเป็น พวกเขาได้สร้างวัดขนาดใหญ่ แต่พวกเขาก็ไม่รู้ถึงหน้าที่การงานของผู้ที่พวกเขาสร้างวัดให้ เวลาลูกได้รับแสงสว่างอย่างมาก ลูกต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างยิ่ง ที่นั่นลูกก็จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสถึง 21 ชาตเกิด ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาการศึกษาเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของลูกถึง 21 ชาตเกิด รายได้นั้นหาได้ด้วยความรู้ นี่คือชีวิตนักเรียนของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของลูก ลูกได้กลายเป็นนายของสกุลสุริยวงศ์ นั่นก็คือลูกได้กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ แม้กระทั่งในโลกที่บริสุทธ์ก็ไม่ใช้ทุกคนที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ทัดเทียมกัน ไม่ได้มีเพียงลักษมีและนารายณ์เดียวที่ปกครองอาณาจักร ไม่มีใครรู้ว่าจะมีราชวงศ์และมรดก มีผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ ชีพบาบาได้ก่อตั้งโลกใหม่ มีความมิดในสติปัญญาของผู้คนของโลก ลูกนั้นมีแสงสว่าง มีโลกที่บริสุทธ์และโลกที่ไม่บริสุทธ์ มีสถานภาพที่ตามลำดับกันไปในโลกที่บริสุทธ์ สถานภาพของปวงประชา ก็จะต่างลำดับกันไปด้วย ที่นั่นทุกคนจะมีแต่ความสุขและความสุข แต่ละคนมีอาณาจักรของตนเอง และดินแดนของตนเอง ในโลกที่ไม่บริสุทธ์นั้น ทั้งหมดไม่บริสุทธ์ แต่เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไป ยกตัวอย่าง ในยุคทอง ราชวงศ์ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดเป็นราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ เจ้าหญิงราเดและเจ้าชายกฤษณะได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์หลังจากการแต่งงานของพวกเขา นั่นก็จะเรียกได้ว่าเป็นราชวงศ์ของลักษมีและนารายณ์ ไม่เรียกว่าเป็นราชวงศ์ของราเดและกฤษณะ เป็นชื่อของราชาที่ได้มีอ้างอิงถึง ไม่มีใครรู้แม้แต่ประเด็นเล็กๆ ลูกทั้งหมดรู้อย่างแน่นอนตามลำดับกันไป ในอาณาจักรมีสถานภาพที่ตามลำดับกันไป มีความแตกต่างอันใหญ่หลวงระหว่างอาณาจักรสุริยวงศ์และปวงประชาเหล่านั้นผู้ที่ได้กลายเป็นสัปเหร่อ เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปแม้ในโลกที่ไม่บริสุทธ์ เวลานั้นพ่อกำลังอธิบายปรัชญาของกรรม กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแก่ลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ทำตามศรัทธาของพ่อ! มีลูกๆ มากมายที่บามบาไม่เคยเห็นเลย พวกเขา กำลังทำงานรับใช้ที่ดีมากในบรรดาพวกเขาเอง พวกเขาเฝ้าแต่ให้คำแนะนำของพ่อ พวกเขาแม้กระทั่งสามารถดำเนินงานศูนย์โดยที่ไม่มีครูบราห์มินที่ได้รับการแต่งตั้ง พวกเขาไม่แม้กระทั่งมาพบปะกับพ่อเป็นการส่วนตัว แต่กระนั้นพวกเขาก็ทำงานรับใช้และทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับพวกเขาเอง ผู้ที่อยู่เบื้องหน้าบามบาเป็นการส่วนตัวนั้นก็ได้ทำงานรับใช้มากเช่นนั้น ลูกจะต้องสอนการจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกคือผู้นำทางทางจิต ลูกก็ได้ชี้หนทางด้วย โอ ดวงวิญญาณทั้งหลาย จงจดจำพ่อ มีคำกล่าวที่ว่า ดวงวิญญาณทั้งหลายได้อยู่แยกห่างจากพ่อเป็นเวลายาวนาน ก็มีปัญหานี้ด้วย พวกเขาได้พิสูจน์ช่วงระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกคือผู้ที่ได้แยกห่างมาเป็นช่วงเวลายาวนานที่สุด ลูกได้เป็นของสุริยวงศ์และจันทราวศ์ ขณะที่อยู่ในวงจรของกลับมาใช้ชาติเกิด ลูกก็ได้ใช้ 84 ชาตเกิด ไม่สามารถที่จะเป็น 84 ชาตเกิดสำหรับทุกคน ลูกๆได้คงอยู่ภายใต้การประพรหมของความรู้ นี่คือชีวิตนักเรียนของลูก บ้างก็ได้เรียนอีกหนึ่งหลักสูตรขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของเขา ที่นั่นเป็นเพียงเรื่องของความบริสุทธ์ ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อและมรดกของลูกและศึกษาเล่าเรียนด้วย แน่นนอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธ์ มีคำกล่าวที่ว่า นามของราชสีห์จะสามารถบรรจุอยู่ในภาชนะทองคำเท่านั้น พ่อก็พูดด้วยเช่นกันว่าโดยที่ไม่มีคามบริสุทธ์ ลูกก็ไม่สามารถเข้าถึงความรู้ได้ เหตุนี้เองบามบาพูดว่า: เอาชนะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ของตัณหากระนั้น กลับมาบริสุทธ์! ตระหนักรู้จักพ่อ เพราะเพียงเท่านั้นเองที่พ่อจึงจะสามารถเปิดลอร์ดของสติปัญญาของลูกได้ จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธ์ และเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มิน ไม่เช่นนั้นลูกจะไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใด ลูกๆ เครื่องประดับของสกุลบราห์มินเป็นผู้วางกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ผู้คนคิดว่าเหล่าเทพเป็นผู้วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พวกเขา

ถามว่า: ผู้คนเหล่านี้เป็นใคร ผู้ที่พูดว่าพวกเขาเป็นเครื่องประดับของสกลบราห์มินและเป็นผู้วางกจักรแห่งการสำนึกในตนเอง? เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่น่าสนุกสนานเล็กน้อยยิ่ง ลูกเป่าหอยสังข์ของความรู้ เหล่าเทพนั้นไม่ได้ทำเช่นนั้น พวกเขาได้กลายเป็นเทพหลังจากที่ได้ฟังชีพบบาเป่าหอยสังข์ ชีพบบานั้นเต็มไปด้วยความรู้ แต่ลูกจะให้หอยสังข์แก่ท่านได้อย่างไร? อย่างแน่นอนที่ท่านจะให้ความรู้แก่ลูกผ่านปากของใครบางคน สิ่งที่ท่านพูดก็เรียกว่ามูรลี ไม่ใช่ชลุ่ยไม้ไผ่ มูรลีของความรู้นั้นมีการเล่นในเวลานี้ ผู้คนคิดว่าการกราบไหว้บูชา บัคตี ฯลฯ ได้ดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาล อย่างไรก็ตามจะไม่สามารถมีสิ่งใดดำเนินมาตั้งแต่โบราณกาลได้ พวกเขาพูดว่ารักขาบันตัน ฯลฯ นั้นได้ดำเนินมาตั้งแต่ยังตอนเริ่มต้นของเวลา โอเค “จากตอนเริ่มต้นของเวลา” หมายความว่าเมื่อใด? อย่างน้อยที่สุดบอกสิ่งนั้นแก่เรา พระเจ้าได้สร้างโลกที่ไม่บริสุทธิหรือ? ดังนั้นเหตุใดจึงเรียกท่านว่าผู้ชำระให้บริสุทธิเล่า? ประเด็นจากการศึกษาเล่าเรียนควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกทุกวัน ลูกก็ต้องฝึกฝนที่จะเปิดปากของลูก(การพูดความรู้นี้)ด้วยเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นมากมาย ลูกต้องสร้างวิธีการสำหรับความก้าวหน้าของลูกเอง เช่นที่บาบาได้แสดงหนทางแก่ทุกคน ดังนั้นแล้วเราต้องแสดงหนทางแก่ทุกคน เพียงเท่านั้นเองที่เราจึงจะประกาศสิทธิในมรดกของเราจากพ่อ อย่างไรก็ตาม เราจะไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของเราด้วยการทำเสียงดังมากมาย พ่อนั้นก็รู้สึกเมตตาอย่างมาก ท่านอธิบายมากมายอย่างยิ่ง แต่ก็ไม่อยู่ในโชคของลูกๆบางคน ลูกกำลังได้รับเพชรพลอยมากมายอย่างยิ่ง มีการขยายตัวของเพชรพลอยมากมาย มีความแตกต่างมากมายระหว่างเพชรพลอย บ้างก็มีค่าหลายแสนรูปี และบ้างก็มีค่าแค่ 1 รูปี เหล่านี้คือเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกนั้นเข้าถึงและคล้อยใจผู้อื่นให้เข้าถึง และเหตุนี้เองลูกจึงประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง เพียงเพชรพลอยเท่านั้นที่ควรออกมาจากปากของลูกๆอยู่เสมอ ถึงแม้ว่าสติปัญญาของลูกจะเข้าใจสิ่งเหล่านี้แต่ถ้าลูกก็ไม่ได้พูดจากปากของลูก และนั่นจะมีคุณค่าใด? ผู้ที่ทำความเพียรพยายามและทำให้ผู้อื่นหัดเทียมกับตัวเองก็จะได้รับผลตอบแทนมากมายด้วยเช่นกัน การทำงานรับใช้และสอนผู้อื่นไม่ใช่งานรับใช้ที่เล็กลง สติปัญญาของลูกในเวลานี้ได้รับแสงสว่างแล้ว ใครคือผู้ที่มั่งคั่งที่สุด? พวกเขาก็จะอยู่ถึง 10 หรือ 12 ชื่อ ลูกก็รู้ว่าใครบ้างคือคนหลักที่อยู่ในละครนี้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดชื่อว่าคือผู้สร้าง ผู้กำกับและเป็นนักแสดงหลัก สูงสุดเหนือสิ่งใดคือชีพบบาและแล้วก็เป็นผู้อาศัยอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน ลูกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้วในเวลานี้ ระยะเวลาของวงจรมีหลายแสนปี ระยะเวลาของวงจรมีเพียง 5000 ปีเท่านั้น ผู้คนนั้นอยู่ในความมืดอย่างยิ่ง! เวลานั้นลูกได้ออกมาจากความมืดของความรู้เข้าสู่แสงสว่างอย่างมาก บ้างก็ได้เข้ามาสู่แสงสว่าง ในขณะที่ผู้อื่นนั้นยังคงนอนอยู่ในความมืด ทุกสิ่งที่เป็นเรื่องของสติปัญญา ผู้ที่มีสติปัญญาที่กว้างไกลก็จะเข้าใจอย่างรวดเร็ว ดวงวิญญาณนั้นเป็นเหมือนกับดวงดาว บางสิ่งที่ใหญ่โตนั้นจะไม่สามารถอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผาได้ แน่แน่นอนต้องเป็นบางสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นด้วยดวงตาคุณนี้ หากจะเป็นบางสิ่งที่ใหญ่โตนั้นก็จะมองเห็นได้ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนอย่างที่สุดเป็นเหมือนกับจุด นี่คือการประดับเล็กที่สุดที่ในตอนเริ่มต้น ลูกได้รับการบอกว่าดวงวิญญาณเป็นธาตุแห่งแสง หากลูกนั้นได้รับการบอกในตอนเริ่มต้นว่าดวงวิญญาณเป็นเหมือนกับดวงดาว ลูกก็จะไม่สามารถเข้าใจได้ ท่านจะไม่ให้ความรู้ทั้งหมดแก่ลูกในเพียง 1 วัน แต่ละวันที่พ่อบอกสิ่งที่ลึกซึ้งอย่างยิ่งแก่ลูก ลูกได้รับทรัพย์สินสมบัติมากมายจากมหาสมุทรแห่งความรู้ ทรานนันทะที่ลูกมีชีวิตอยู่ลูกต้องเฝ้าแต่ดื่มด่ำที่พิภพของความรู้ ไม่ใช่เรื่องของน้ำ คงคาของความรู้ออกมาจากมหาสมุทรแห่งความรู้ นั่นเป็นมหาสมุทรที่เป็นน้ำ พวกเขาพูดว่าคงคานั้นคงอยู่ตลอดไป การอาบในแม่น้ำนั้นจึงดำเนินมา ลูกเคยเห็นว่า เมื่อลูกสาวเข้ามาน พวกเขาร่ายรำโยริร่าอย่างมีความสุขและสนุกสนานอย่างไร ที่นั่นลูกนั้นหวาดกลัวว่าลูกอาจจมน้ำตาย ไม่มีเรื่องของจมน้ำ ฯลฯ ที่นั่น ไม่สามารถมีอุบัติเหตุที่นั่น ดังนั้น นี่คือการดูไปไม่ผล เมื่อลูกกลายเป็นเพชรจากเปลือกหอย หมายความว่าบริสุทธิจากไม่บริสุทธิ เมื่อโลกที่บริสุทธินั้นลูกสร้างขึ้น โลกที่ไม่บริสุทธิจะถูกทำลายไปอย่างแน่นอน พวกเขานั้นไม่ได้แสดงทุกสิ่งไว้ในมหาการตะอย่างสมบูรณ์ พวกเขาแสดงว่า พันดาวาสาได้ไปบนภูเขาและหลอมละลายตายไปที่นั่น และพวกเขามีสุนัขไปกับพวกเขาด้วย เหล่าพันดาวาสนั้นมีสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงหรือ? ลูกไม่ได้มีสุนัขเป็นสัตว์เลี้ยง ผู้คนให้ความเคารพอย่างมากแก่สุนัข ผู้คนมากมายเลี้ยงสุนัข พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ ว่าลูกต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างยิ่ง ลูกได้รับการประพรหมด้วยความรู้ในแต่ละวัน ลูกรู้ว่าบาบาอย่างไรและประพรหมลูกด้วยความรู้ได้อย่างไร ท่านเพียงมาในบาร์ตเท่านั้น เหตุนี้เองจึงมีค่ายกย่องบาร์ตอย่างมาก บาร์ตคือดินแดนที่ไม่สูญสลาย บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครรู้จักชีพบบาผู้ชำระทุกคนให้บริสุทธิ พวกเขาพูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนามและอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาได้พูดเกี่ยวกับสิ่งต่างๆมากมาย พ่อพูดว่า: พ่อมา อย่างแน่นอนที่พ่อต้องสร้างบราห์มิน ผู้คนพูดว่าพวกเขาเป็นลูกๆ ของบราห์มาและเหตุนี้เองพวกเขาจึงเรียกว่าเป็นบราห์มิน อย่างไรก็ตามผู้คนก็ได้ลืมไปแล้วว่าชีพบบาได้มาทำอะไร ท่านได้มาเมื่อใดและท่านได้สร้างสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาอย่างไร เนื่องจากลูกรู้ว่าชีพบบาได้มาและท่านคือผู้สร้าง อย่างแน่นอนที่ท่านต้องได้สร้างสิ่งสร้างใหม่ ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ เป็นเพราะการไม่รู้สิ่งนี้พวกเขาจึงเฝ้าแต่ดูลูกดูหมิ่นท่าน ดังนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อมีความรู้ศีลธรรมจรรยาอย่างถึงที่สุด ใครที่ได้พูดเช่นนั้น? กฤษณะไม่ได้พูดสิ่งนี้ เป็นในเวลานี้ที่ดวงวิญญาณของกฤษณะรู้ว่าเขาใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่สอบผ่านและได้รับการโยกย้ายจะใช้ชาติเกิดก่อน สติปัญญาของลูกได้รับแสงสว่างอย่างมาก เมื่อบางคนมีการฝ่าตัดตา พวกเขาเอาดวงตาหนึ่งออกไปและแทนที่ด้วยอีกดวงตาหนึ่ง และแล้วคนตาบอดจึงสามารถมองเห็น บ้างก็ยังคงมีข้อบกพร่องหลงเหลืออยู่ บาบาได้มาเพื่อให้ดวงตาแห่งความรู้ ที่เวลานี้ได้จบสิ้นลงไปแล้วนั้นแก่ลูก ดวงตาของความรู้ของลูกกำลังเปิดขึ้นในเวลานี้ ดวงตาที่ 3 คือดวงตาของความรู้ พวกเขาได้ให้เหล่าเทพมีดวงตาที่ 3 อีกครั้งหนึ่ง เครื่องประดับทั้งหมด เช่น กงจักร ฯลฯ ได้มีการให้แก่วิษณุ ในความเป็นจริงดวงตาที่ 3 เป็นดวงตาของลูกๆ บราห์มิน ลูกคือเครื่องประดับที่สูงส่งที่สุดของสกลบราห์มิน มีสกลเทพและสกลที่เป็นเช่นปีศาจ ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่าวาศสกลหรือวรรณะก็เป็นเช่นเดียวกัน มีเพียงความรู้เดียวเท่านั้น สิ่งเหล่านี้ดีมาก แต่ไม่ได้มีการอ้างอิงไว้ในคัมภีร์ใด ลูกเวลานี้ได้กลายเป็นตริกาลดาร์ชิ ตรีนेत्रิ และสวาดาร์ชันจักรดาร์ชิ ลูกคือผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะคงอยู่อย่างบริสุทธิเหมือนดอกบัว ลูกรู้ว่าดวงตาของบางคนนั้นได้เปิดขึ้นมาอย่างดีมากและดวงตาของผู้อื่นนั้นก็เฝ้าแต่เปิดขึ้นในเวลานี้ ในที่สุดดวงตานั้นก็จะเปิดขึ้น 100 เปอร์เซนต์ เพชรพลอยแห่งความรู้จะเฝ้าแต่ออกมาจากปากของลูก และแล้วเพียงเท่านั้นเอง ที่ลูกจึงจะเรียกได้ว่าเป็นรูปและบาซัน (rup and basant) เวลานั้นลูกต้องทำความเพียรพยายาม ลูกควรทำความเพียรพยายามและมากเท่าที่เป็นไปได้ให้อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างยิ่ง เป็นผู้ใหญ่ มีสติปัญญาที่กว้างไกลในความรู้และเฝ้าแต่มีประสบการณ์ของความสุข ลูกกำลังได้รับมรดกของสวรรค์ และดังนั้นอะไรอื่นเล่าที่ลูกต้องการ? ลูกควรจะมีจิตใจลงด้วยความสุขอย่างยิ่ง อหะหะ ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจَذร่าระลึกถึง:

1. คงอยู่ภายใต้การประพรมของความรู้อยู่เสมอ กลายเป็นผู้นำทางทางจิตและชี้นทางแก่ทุกคน เพียงให้เพชรพลอยของความรู้เท่านั้นออกมาจากปากของลูก
2. ไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ เป็นผู้ใหญ่ มีสติปัญญาที่กว้างไกล มีประสบการณ์ของความสุขและสามารถทำให้ผู้อื่นนั้นมีประสบการณ์เดียวกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นแสงและเบาสบาย(double light) และกลับมาเป็นอิสระจากการดึงดูดทั้งหมดโดยการเปลี่ยนแปลง “ของฉัน” ไปสู่ “ของท่าน”

ขณะที่รับใช้ญาติมิตรทางโลกเหล่านั้นของลูก มีสำนึกอยู่เสมอว่าพวกเขาไม่ได้เป็นความสัมพันธ์ของลูก แต่พวกเขาทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพ่อ พ่อทำให้ลูกเป็นเครื่องมือที่จะรับใช้พวกเขา ลูกไม่ได้อยู่ที่บ้าน แต่อยู่ที่สถานที่รับใช้ “ของฉัน” ทั้งหมดเวลานี้ กลายเป็น “ของท่าน” แม้ร่างกายนี้ไม่ใช่ของฉัน มีการดึงดูดต่อสิ่งที่ เป็น “ของฉัน” เมื่อ “ของฉัน” จบสิ้น และแล้วไม่มีสิ่งใดสามารถดึงดูดจิตใจหรือสติปัญญาของลูกไปยังตัวของสิ่งนั้น เพียงผู้ที่เปลี่ยนแปลง “ของฉัน” ไปสู่ “ของท่าน” ในชีวิตบราห์มินสามารถอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบายได้ (double light)

คติพจน์: คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมา “ปลอดภัยอุปสรรค (obstacle-proof)” จงสะสมทรัพย์ที่มีค่าแห่งพร

*** โอม ชานติ ***